

॥ खंड ०८/०९ ॥
 ॥ ओवी नं. ३७ ॥
 ॥ कृष्णपुरीची ओवी ॥

॥ आदीमुनी बोले...। महामुनी भजा हो भैसाले ॥
 ॥ पुर्व जन्माच संचित । प्राळ्बदानं बरी केली मात ।
 जन्म दिला तुङ्या वंशात । आदीमुनी बोले, महामुनी भजाहो भैसाले ॥घृ॥
 ॥ पडझड होईन विपरीत । अवधे पडले भ्रमात ।
 बम्हा विष्णु शिव भ्रमिष्ट ॥
 ॥ आदीमुनी सांगे खुणा । क्रष्णिमुनीला पडला भ्रम ।
 कोणी ना घेई देवाचे नाम ॥
 ॥ हं.स. शके पन्नाशीला । पाया यवगाचा रंचु केला ।
 सुरुच्वात होईन सत् यवगाला ॥ ०४ ॥
 ॥ दिवस यवगाचा त्याही राहुचा । जमाव होईन शाहुनंदाचा ।
 धुम्मधुम्मकार होईन ज्योतीचा ॥
 ॥ साल शंभर पडेना पाणी । बहु जीवांची होईन हानी ।
 विचार करतीन देव तिन्ही ॥
 ॥ हत्तीच्या सोंडी एवढी धार । पडत राहीन शंभर साल ।
 मोडन महाविष्णुच घर । क्षिरसागर..। आदीमुनी बोले...
 ॥ शिवधाम वैकुंठ कैलास । तेही विरघळतीन पाण्यात ।
 जलात उरली हंकार ज्योत ॥ ०८ ॥
 ॥ ज्योतीला ज्योत मिळवा । सुवर्णाची होईन पृथ्वा ।
 आदी मुनीचा शकुन नवा ॥ ०९ ॥
 भजने :- ॥ जलसागर आठन पाणी । अनामत उभा राहीन धनी ।
 देव तारण जीवाजनी । हे सर्व याहीच्या अध्यानी ॥

॥ ओवी नं. ३८ ॥
 ॥ कृष्णपुरीची ओवी ॥

॥ आनंद झाला । हा बम्ह उल्हासला ॥
 ॥ आतातरी बम्हपुरी उजळा । ज्योत भडके धडाधडा ।
 शिरसिंधुने पहाड फोडा । आनंद झाला, हा बम्ह उल्हासला ॥घृ॥
 ॥ जीव पाण्याचा बुडबुडा । ज्ञान दृष्टीचा उघडा डोळा ।
 तो आत्मा निवङ्गुन काढा ॥
 ॥ चतुराईच्या चातुरा । मानव जन्म नाही वेळेवेळा ।
 सदोनित कर सोहळा ॥
 ॥ अवध्या जीवाचा जिव्हाळा । भावीक पाहे वेळेवेळा ।
 तिथ धन्य देवाची कळा ॥ ०४ ॥
 ॥ सर्वाचा राजा कृष्ण सावळा । देहे सोङ्गुन आहे वेगळा ।
 सांगे आत्मज्ञानाचा उलगडा ॥
 ॥ कळेना आता कळविता । संत पुरुष महा देवता ।
 याहीच्या आंगी सर्व सत्ता ॥
 ॥ सत्य ज्योत नामाचा धडा । नवखंड बम्हांड फोडा ।
 शाहुनंदाचा प्रकाश पाडा ॥
 ॥ कृष्णापाशी जा रे गडया । आसारानं सार निवडा ।
 धन्य देवाची लीला ॥
 ॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥